

VEDTAGNE TEKSTER

P9_TA(2020)0008

Gennemførelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik - årsberetning

Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – årsberetning (2019/2136(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsberetningen fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til FN-pagten og Helsingforslutakten af 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE),
- der henviser til den nordatlantiske traktat fra 1949 og den fælles erklæring af 10. juli 2018 om EU-NATO-samarbejdet,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om politisk ansvarlighed¹,
- der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik fra 2016,
- der henviser til den fælles meddelelse af 7. juni 2017 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017)0021),
- der henviser til Sofia-erklæringen af 17. maj 2018 og Rådets konklusioner om udvidelse og stabiliserings- og associeringsprocessen af 26. juni 2018 og 18. juni 2019,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution A/RES70/1 med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling" af 25. september 2015,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, der oprettede dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed i 2000,
- der henviser til sin henstilling af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om Det Østlige

¹ EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.

Partnerskab forud for topmødet i november 2017¹,

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0054/2019),
- A. der henviser til, at Parlamentet har pligt til og ansvar for at udøve sin demokratiske kontrol med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og bør have de nødvendige og effektive midler til at udfylde denne rolle;
- B. der henviser til, at EU's optræden udadtil har direkte indflydelse på dets borgeres velfærd, både inden for EU og uden for, og har til formål at garantere sikkerhed og stabilitet og samtidig fremme de europæiske værdier frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne; der henviser til, at EU's troværdighed som global aktør for fred og sikkerhed afhænger af den praktiske efterlevelse af EU's værdier, hvilket betyder, at en værdibaseret udenrigspolitik er i EU's umiddelbare interesse;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Union ikke kan være fortaler for sine kerneværdier, medmindre de beskyttes og respekteres i alle dens medlemsstater;
- D. der henviser til, at vi i øjeblikket er vidner til de traditionelle partners tilbagetrækning fra den globale scene, hvilket øger presset på det multilaterale samarbejde og de multilaterale institutioner, og de regionale magters øgede gennemslagskraft;
- E. der henviser til, at Unionens strategiske miljø i nogen tid er blevet forværret, hvilket betyder, at behovet for et stærkere Europa, der agerer samlet i dets eksterne forbindelser, er mere presserende end nogensinde før for at imødegå de mange udfordringer, som direkte eller indirekte påvirker sikkerheden for dets medlemsstater og borgere; der henviser til, at spørgsmål, der påvirker EU-borgernes sikkerhed, omfatter: væbnede konflikter i øst og syd for det europæiske kontinent og skrøbelige stater; terrorisme — og navnlig jihadisme —, cyberangreb og misinformationskampagner; udenlandsk indblanding i europæiske politiske processer og valgprocesser; der sættes spørgsmålstejn ved spredningen af masseødelæggelsesvåben og aftaler om ikke-spredning af våben; forværring af regionale konflikter, der har givet anledning til tvungen fordrivelse og ukontrollerede migrationsstrømme; spændinger i forhold til medlemsstaternes energiforsyning; konkurrence om naturressourcer, energiafhængighed og energisikkerhed; stigningen i organiseret kriminalitet ved grænserne og i Europa; en svækkelse af nedrustningsindsatsen; klimaændringer;
- F. der henviser til, at jihadisme udgør en af de største udfordringer for EU-borgernes sikkerhed i dag, og at der er brug for en hurtig, lukket og koordineret indsats både på internt og eksternt plan;
- G. der henviser til, at ingen medlemsstat alene er i stand til at tackle de udfordringer, som det europæiske kontinent og dets nære omgivelser står over for i dag; der henviser til, at princippet om ligestilling mellem medlemsstaterne ved udformningen af EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik samt -foranstaltninger bør respekteres og sikres; der henviser til, at de nationale parlamenters beføjelser inden for deres egen nationale udenrigs- og

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0440.

sikkerhedspolitik bør respekteres; der henviser til, at en ambitiøs, troværdig og effektiv fælles udenrigspolitik skal støttes med tilstrækkelige finansielle ressourcer og midler samt rettidige og konsekvente tiltag fra medlemsstaternes side; der henviser til, at EU's udenrigspolitiske instrumenter skal anvendes på en mere konsekvent og sammenhængende måde;

- H. der henviser til, at multilateralisme er den eneste garanti for fred, sikkerhed og bæredygtig og inklusiv udvikling i et stærkt polariseret internationalt miljø; der henviser til, at dets fundament er truet, når universelle regler og værdier — herunder grundlæggende menneskerettigheder, folkeret og humanitær ret — enten drages i tvivl eller misbruges; der henviser til, at multilateralisme er kernen i Den Europæiske Unions tilgang til FUSP som nedfældet i TEU;
- I. der henviser til, at verden står over for et globalt magtskifte, hvor geopolitisk konkurrence er en førende tendens inden for udenrigspolitikken, som kræver hurtige og passende reaktionsmekanismer og -kapaciteter; der henviser til, at EU i vid udstrækning er fraværende i dette globale magtskifte og den geopolitiske konkurrence på grund af manglende enhed blandt medlemsstaterne;
- J. der henviser til, at voksende statslige aktører og nye økonomiske magter forfølger potentielt destabiliserende globale og regionale ambitioner og truer fred og stabilitet i det europæiske nabolandsområde med uforudsigelige konsekvenser for freden, ud over den europæiske og globale sikkerhed; der henviser til, at der er risiko for, at Europa kommer ud på sidelinjen, når det gælder beslutningstagningen, og vil blive alvorligt dårligt stillet som følge heraf; der henviser til, at denne globale omkonfigurering letter fremkomsten af autokratiske ledere, voldelige ikkestatslige aktører og folkelige protestbevægelser;
- K. der henviser til, at EU's sikkerhedsmiljø, som er betinget af fred og stabilitet i dets nabolande, er mere ustabil, uforudsigeligt, komplekst og sårbart over for eksternt pres — hvilket allerede finder sted i form af hybrid krigsførelse, herunder fjendtlig propaganda fra Rusland og andre aktører, ud over den stigende trussel fra radikale terrorgrupper, der hindrer EU i at udøve sin suverænitet og strategiske autonomi; der henviser til, at ustabilitet og uforudsigelighed ved EU's grænser og i de nærmeste nabolande udgør en direkte trussel mod sikkerheden på kontinentet; der henviser til den uløselige forbindelse mellem intern og eksternt sikkerhed; der henviser til, at dette eksternt pres indebærer både en fysisk dimension og en onlinedimension; der henviser til, at misinformation og andre former for udenlandsk indblanding fra eksterne kræfter udgør en alvorlig risiko for den europæiske suverænitet og en alvorlig trussel mod Unionens stabilitet og sikkerhed;
- L. der henviser til, at socioøkonomisk ulighed, undertrykkelse, klimaforandringer og manglende inddragelse af deltagerne er de vigtigste årsager til den globale konflikt; der henviser til, at FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) blev vedtaget i 2015 af alle FN's medlemsstater for at opstille en køreplan for et rimeligt, retfærdigt, bæredygtigt og inklusivt globalt samarbejde;
- M. der henviser til, at klimaændringernes indvirkning på forskellige aspekter af menneskers liv samt på udviklingsmulighederne, den verdensomspændende geopolitiske orden og den globale stabilitet bliver mere og mere alvorlige; der henviser til, at de, der har færre ressourcer til at tilpasse sig klimaændringerne, vil blive hårdest ramt af deres indvirkning; der henviser til, at EU's udenrigspolitik bør fokusere mere på at fremme

multilaterale aktiviteter ved at samarbejde om specifikke klimarelaterede spørgsmål, opbygge strategiske partnerskaber og styrke samarbejdet og interaktionerne mellem statslige og ikke-statslige aktører, herunder store bidragydere til den globale forurening;

- N. der henviser til, at det går tilbage for menneskerettighederne på verdensplan; der henviser til, at folk fra alle regioner rundt om i verden, efter at være blevet svigtet af deres egne regeringer, søger støtte i Europa til at sikre, at deres menneskerettigheder opretholdes;
- O. der henviser til, at EU's udvidelsespolitik er et effektivt udenrigspolitisk instrument i Unionen; der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) er et centralt instrument i forhold til EU's østlige og sydlige nabolande;
- P. der henviser til, at mere end halvdelen af verdens befolkningstilvækst frem mod 2050 forventes at finde sted i Afrika, som ventes at tegne sig for 1,3 milliarder af de 2,4 milliarder mennesker, som jordens befolkning bliver forøget med; der henviser til, at koncentrationen af denne vækst i nogle af de fattigste lande, sammenholdt med klimaændringernes indvirkning, vil medføre en række nye udfordringer, som, hvis de ikke imødegås allerede nu, vil få ekstremt problematiske konsekvenser for de pågældende lande og for Den Europæiske Union; der henviser til, at den nylige rapport fra De Forenede Nationers Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD) om handel og udvikling 2019 indeholder tal for yderligere 2,5 billioner USD om året for at nå de mål, der er skitseret i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;
- Q. der henviser til, at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik i betragtning af sammenbruddet af vigtige aftaler om våbenkontrol og nedrustning, og også i betragtning af såkaldt "nye teknologier" såsom cyberteknologi og autonome våben, i høj grad bør fokusere på nedrustning, våbenkontrol og ikke-spredning; der henviser til, at Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP¹ skal revideres og ajourføres, således at kriterierne nøje skal anvendes og gennemføres, og at der indføres en sanktionsmekanisme;

Multilateralisme på spil: presserende behov for et stærkere og forenet Europa

1. minder om, at vi som europæere på et tidspunkt, hvor de konkurrerende beføjelser i stigende grad udfordrer den regelbaserede verdensorden, skal forsvare universelle værdier, regler og principper — navnlig multilateralisme, folkeretten, retsstatsprincippet, demokrati, respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, fri og fair handel, ikkevoldelig konfliktløsning og fælles europæiske interesser — både uden for og inden for EU; understreger, at for at bevare troværdigheden som ihændeher af universelle værdier som demokrati skal Den Europæiske Union træffe foranstaltninger, der er i overensstemmelse med dens principper;
2. understreger, at multilateralisme skal være i centrum for EU's bestræbelser på at forebygge, afbøde og løse konflikter på grundlag af folkerettens normer og principper, FN-pagten og OSCE's Helsingforslutakt fra 1975 og er den bedste måde til at sikre tværnational politisk dialog, fred og en stabiliseret verdensorden; understreger sin faste overbevisning om, at EU og dets medlemsstater i et strategisk miljø, der er blevet betydeligt dårligere, har et voksende ansvar for at bidrage til den internationale

¹ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

sikkerhed;

3. understreger, at multilateralisme er hjørnестenen i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og udgør den bedste måde at garantere fred, sikkerhed, menneskerettigheder og velstand på; understreger, at denne tilgang giver fordele for mennesker i Europa og resten af verden; anerkender en trestrengt tilgang til multilateralisme baseret på følgende principper: at opretholde folkeretten og sikre, at EU's indsats er baseret på regler og normer i folkeretten og internationalt samarbejde, idet multilateralisme udvides til at omfatte en ny global realitet, der tilskynder til en kollektiv tilgang og mener, at det er muligt at udnytte EU's normative kapacitet, autonomi og indflydelse i internationale organisationer, bevare og udvide deres indflydelse og reformere internationale organisationer, således at multilaterale organisationer gøres egnede til formålet; anerkender endvidere, at problemet med magtuligheder mellem statslige og ikke-statslige aktører skal behandles og løses, hvis multilateralismen skal være effektiv; glæder sig over de foranstaltninger, Unionen har truffet for at støtte Parisaftalen, regionale fredsaftaler og nuklear nedrustning;
4. udtrykker sin beklagelse over USA's gradvise tilbagetrækning fra den multilaterale verdensorden, nemlig landets udtræden af Parisaftalen, den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA), FN's Menneskerettighedsråd og UNESCO, og dets beslutning om at suspendere finansieringen af De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), støtter kraftigt bevarelsen og den fuldstændige gennemførelse af alle sider af den fælles omfattende handlingsplan som en integreret del af den globale multilaterale orden og ikke-spredningsordningen og et bidrag til den regionale sikkerhed i Mellemøsten; afviser USA's ensidige genindførelse af sanktioner efter dets udtræden af den fælles omfattende handlingsplan, da den i alvorlig grad griber ind i EU's legitime økonomiske og udenrigspolitiske interesser; opfordrer EU og dets medlemsstater til at opbygge deres enhed, afskrækkelse og modstandsdygtighed over for sekundære sanktioner fra tredjelande og være parat til at vedtage modforanstaltninger mod ethvert land, der skader EU's legitime interesser ved hjælp af sekundære sanktioner;
5. beklager, at det transatlantiske partnerskab står over for en lang række udfordringer og forstyrrelser på kort sigt, men at det stadig er en absolut forudsætning for sikkerhed og velstand på begge sider af Atlanten; udtrykker sin beklagelse over USA's gradvise tilbagetrækning fra den multilaterale, regelbaserede verdensorden;
6. anmoder på ny medlemsstaterne om at støtte en reform af Sikkerhedsrådets sammensætning og funktionsmåde; understreger, at EU er fast besluttet på at styrke FN's rolle på den internationale scene;
7. opfordrer til en stærkere, forenet, effektiv, proaktiv og mere strategisk Europæisk Union, navnlig i betragtning af at en ny europæisk politisk cyklus netop er begyndt, og at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik er underkastet forandring; mener, at ingen medlemsstat alene kan reagere effektivt på nutidens globale udfordringer; understreger behovet for et europæisk samarbejde med henblik på at øve indflydelse på den internationale scene, hvilket kræver en fælles tilgang og ikke ville være muligt, hvis EU var splittet; opfordrer EU til at intensivere bestræbelserne på at beskytte interesser og værdier, samtidig med at EU fungerer som en pålidelig international partner; mener, at det er vigtigt at styrke EU's egne effektivitets- og håndhævelsesbeføjelser på internationalt plan, og opfordrer EU-institutionerne til at fokusere på at være borgerfokuserede og handle i befolkningens interesse; understreger, at EU bør formidle

politiske mål, fastsætte prioriteter og mål, der inddrager borgerne, fokuserer på mennesker og ikke på processer, giver konkrete resultater og ikke fører til yderligere bureaukrati; opfordrer EU til at forbedre dialogen med statslige og ikke-statslige aktører i tredjelande, når der udvikles politiske forslag med en international dimension, således at EU kan tale med én fælles stemme;

8. gentager, at der er et presserende behov for at styrke EU's modstandsdygtighed og uafhængighed ved at forstærke en FUSP, som fremmer fred, regional og international sikkerhed, menneskerettigheder, social retfærdighed, grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet i EU, dets nabolade og i hele verden; understreger, at EU's troværdighed i verden er betinget af, at disse principper beskyttes og overholdes; mener, at denne styrkede FUSP bør være mere sammenhængende, herunder ikke kun traditionel blød magt, men også en stærk FSFP, en effektiv sanktionspolitik og et grænseoverskridende samarbejde mod terrorisme; gentager sin opfordring til en hurtig vedtagelse af en EU-sanktionsmekanisme på menneskerettighedsområdet (dvs. en EU-udgave af "Magnitskij-loven"), der giver mulighed for målrettede sanktioner mod enkeltpersoner, der har en medvirkende rolle i alvorlige menneskerettighedskrænkelser;
9. mener, at Den Europæiske Union er nødt til at blive en troværdig og effektiv global aktør, så den kan påtage sig en ansvarlig, håndgribelig, proaktiv og fremtrædende førerrolle på internationalt plan og frigøre sit politiske potentiale til at tænke og handle som en geopolitisk magtfaktor med en meningsfuld indvirkning og samtidig forsvare og fremme målene i artikel 21 i TEU, dens universelle principper og regler, dens fælles værdier — med udgangspunkt i fred og menneskerettigheder — og interesser i verden, der kan bidrage til at løse konflikter i hele verden og forme den globale styring; bekræfter på ny behovet for at sikre EU's strategiske autonomi, navnlig bedre beslutningstagning, kapacitet og passende forsvarskapaciteter, der er anerkendt i EU's globale strategi, som blev bekræftet i juni 2018 af de 28 stats- og regeringschefer, og som søger at fremme et mere effektivt og uafhængigt EU i en tid med voksende geopolitisk konkurrence;
10. støtter fuldt ud Kommissionens formands beslutning om at omdanne EU's udøvende magt til en "geopolitisk Kommission", hvis fokus er at opbygge en troværdig ekstern aktør, der systematisk vil behandle spørgsmål vedrørende eksterne foranstaltninger; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om at koordinere de eksterne dimensioner af Kommissionens tiltag og sikre en bedre forbindelse mellem de interne og eksterne aspekter af vores politikker; understreger, at det derfor forventes, at en geopolitisk Kommission vedtager en proaktiv snarere end reaktiv tilgang til globale anliggender, og at den næste flerårige finansielle ramme (FFR) afspejler dette mandat; mener i denne forbindelse, at Den Europæiske Union bør stræbe efter at blive en mere selvstændig aktør, uden at dette berører dens status som normativ kraft; understreger, at en geopolitisk Kommission skal beskytte sine interesser under fuld overholdelse af folkeretten og sine egne værdier; understreger, at EU skal udnytte alle sine beføjelser baseret på en ånd af samarbejde og åbenhed, samtidig med at det forbeholder sig ret til at holde igen, når det er nødvendigt;
11. bekræfter sin støtte til EU's globale strategi som et afgørende skridt fremad fra ad hoc-krisestyring til en integreret tilgang til EU's udenrigspolitik; mener, at en strategisk revision af EU's globale strategi vil være rettidig og nødvendig, navnlig i lyset af nogle af de omfattende geopolitiske forandringer, der har fundet sted siden dens vedtagelse (f.eks. politiske forskelle på tværs af det transatlantiske partnerskab, fremkomsten af nye, mere assertive beføjelser såsom Kina og forværringen af klimakrisen), som alle har

alvorlige konsekvenser for Unionens udenrigspolitiske mål og overordnede sikkerhedspolitik; opfordrer som følge heraf NF/HR til at indlede en proces med altomfattende høringer, der starter med medlemsstaterne og førende eksperter i EU's udenrigspolitik uden for EU-institutionerne og med inddragelse af civilsamfundsorganisationer;

12. mener, at EU i højere grad bør forlade sig på handels- og udviklingsinstrumenter såsom bilaterale aftaler og frihandelsaftaler med tredjelande ved at gøre ratificeringen af en aftale betinget af undertegnelse af Parisaftalen og respekt for de grundlæggende europæiske værdier;
13. mener også, at EU for at bevare sin troværdighed udadtil bør sætte respekten for menneskerettighedsklausulerne i centrum for EU's aftaler med tredjelande og gøre dem betingede og anvende dem, når det er nødvendigt;
14. er af den opfattelse, at Den Europæiske Union er nødt til at reagere hurtigere og mere effektivt på kriser med alle de diplomatiske og økonomiske instrumenter, den råder over, og at medtage flere civile og militære missioner som en del af FSFP; minder i denne forbindelse om, at den bør lægge større vægt på at forebygge konflikter ved at tage fat på de grundlæggende årsager til ustabilitet og ved at skabe instrumenter til at håndtere dem; minder i denne forbindelse om behovet for i væsentlig grad at øge EU-budgettets ressourcer til den næste FFR og mindst fordoble midlerne til konfliktforebyggelse, fredsopbygning og mægling; minder om EU's grundlæggende rolle med hensyn til at fremme demokrati i det europæiske naboskab, navnlig gennem støtteprogrammer under Den Europæiske Demokratifond;
15. understreger, at Den Europæiske Union er nødt til at skifte fra en reaktiv til en proaktiv tilgang, og understreger betydningen af at gå sammen med EU's ligesindede strategiske partnere, navnlig NATO og de nye vækstlande, om at forsvare den regelbaserede verdensorden, der bygger på folkeretten, humanitæretten og multilaterale traktater; minder om, at EU's FUSP er baseret på partnerskab og multilateralisme, som bidrager til at forene de relevante regionale og globale magter; understreger det presserende behov for at undersøge nye fleksible former for samarbejde mellem organisationer, navnlig med hensyn til overvågning og kontrol af teknologistrømme, handel og investeringer, og finde innovative og inklusive samarbejds mekanismer, der udvikler intelligent multilateralisme; opfordrer til, at der gøres en fælles indsats for at reformere de multilaterale organisationer for at gøre dem egnede til formålet;
16. gør sig til fortaler for en EU-udenrigspolitik, der forener EU-institutionerne og alle medlemsstaterne bag en fælles og stærk udenrigspolitik på EU-plan og hermed øger EU's troværdighed; støtter tanken om, at en sådan politik helhjertet bør støtte den afgørende rolle, som NF/HR spiller; opfordrer til oprettelse af ad hoc-koalitioner af medlemsstater, der bidrager til større fleksibilitet og øget reaktionsevne for Unionens optræden udadtil, ved at mindske det pres, der skabes af behovet for at opnå konsensus mellem medlemsstaterne; opfordrer til, at der genetableres tættere former for samarbejde mellem NF/HR og udenrigsministrene, således at sidstnævnte er bemyndiget til at handle på vegne af EU med henblik på at styrke EU's samhørighed og demokratiske legitimitet; opfordrer EU til at oplyse sine borgere bedre om sine visioner og politikmål for FUSP;
17. opfordrer til større solidaritet og øget koordinering mellem EU og medlemsstaterne; minder om behovet for konsekvens i Unionens eksterne politikker og med andre

politikker, der har en ekstern dimension, og at disse politikker koordineres med internationale partnere; mener, at samarbejde mellem medlemsstaterne er afgørende for at beskytte EU's demokrati, fælles værdier, frihedsrettigheder og sociale og miljømæssige standarder; understreger behovet for at udvide samarbejdet mellem medlemsstaterne, partnerlandene og de internationale organisationer; gentager betydningen af artikel 24, stk. 3, i TEU, hvorefter "medlemsstaterne aktivt og uforbeholdent [støtter] Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet og respekterer Unionens indsats på dette område"; understreger, at EU-Udenrigsrådet, som det fremgår af traktaten, er det forum, hvor nationale ministre fremlægger deres synspunkter og enes om politikker, og at medlemsstaterne, når politikken er vedtaget, fuldt ud skal støtte NF/HR i gennemførelsen af denne politik, herunder deres egen diplomatiske indsats;

18. understreger, at Unionen skal gennemføre Lissabontraktatens bestemmelser fuldt ud og anvende de eksisterende instrumenter mere effektivt; opfordrer EU til at handle på en mere harmoniseret og sammenhængende måde for at forbedre dets beslutningsprocesser og blive en effektiv og troværdig ekstern aktør, hvor EU-Udenrigstjenesten spiller en central rolle;

Styrkelse af Europa-Parlamentet som en søjle i FUSP

19. understreger, at Den Europæiske Union kun kan udfolde sit fulde potentiale, når den taler med én stemme, og når beslutningstagningen lidt efter lidt flyttes fra det nationale til det overnationale niveau, så der drages fuld fordel af de muligheder, som EU-traktaterne, -institutionerne og deres procedurer tilbyder med fuld respekt for nærhedsprincippet og medlemsstaternes kompetencer; understreger, at Den Europæiske Union bør anvende alle til rådighed værende midler for at nå dette mål, herunder dem, der ligger i parlamentarisk diplomati;
20. gentager i denne forbindelse, at Parlamentet i årenes løb har udviklet en række instrumenter og netværk på området for optræden udadtil, såsom blandede parlamentariske udvalg og parlamentariske samarbejdsudvalg med tredjelande, samt arbejdet i de interparlamentariske delegationer, ad hoc-delegationer og valgobservationsmissioner, som begge er adskilte fra og komplementære til dem, der udføres af EU's udøvende magt; gør opmærksom på Parlamentets tilsyns- og kontrolbeføjelser og understreger, at dets betænkninger og beslutninger fortjener større opmærksomhed; understreger betydningen af parlamentariske forsamlinger som fora for samarbejde og institutionel dialog og fremhæver det værdifulde bidrag, de yder til EU's optræden udadtil og til området for sikkerhed og forsvar; understreger behovet for at fremme deres aktiviteter og sikre, at deres arbejde udføres korrekt;
21. understreger den afgørende rolle, som EU's valgobservationsmissioner spiller; understreger det politiske ansvar, som chefobservatører, der udpeges blandt medlemmerne af Europa-Parlamentet, har; opfordrer derfor til en mere integreret tilgang til EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik, som omfatter en parlamentarisk dimension; opfordrer til et mere interinstitutionelt samarbejde, når der udarbejdes strategier over for tredjelande og regioner med særlig vægt på landene i det vestlige Balkan og landene i Det Østlige Partnerskab; minder om betydningen af det parlamentariske diplomati og de interparlamentariske forbindelser for at støtte disse mål; bekræfter, at Parlamentet skal spille en større rolle i FUSP og på den internationale scene; understreger behovet for, at EU og medlemsstaterne samarbejder om at fastlægge en overordnet politisk strategi for et nyt parlamentarisk diplomati, der omfatter en mere integreret tilgang til EU's

udenrigs- og sikkerhedspolitik og tilpasser den måde, de fungerer på;

22. understreger den rolle, som hver institution, der er involveret i FUSP/FSFP, skal spille med hensyn til at tage sine arbejdsmetoder op til fornyet overvejelse og evaluere den bedste måde at udfylde sin rolle på i henhold til traktaterne;
23. opfordrer til et forbedret interinstitutionelt samarbejde i den forstand, at Parlamentet vil modtage oplysninger i tilstrækkelig god tid til, at det, hvis det er hensigtsmæssigt, kan fremsætte sine synspunkter, og at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten kan tage hensyn til Parlamentets synspunkter; opfordrer til en mere effektiv og omfattende informationsdeling fra Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens side for at sætte Parlamentet i stand til at udøve sin kontrolfunktion på effektiv og rettidig vis, herunder på FUSP-området; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om en bedre og hurtigere underretning, inddragelse og høring af Parlamentet om de grundlæggende valg inden for FUSP;
24. opfordrer til en styrkelse af Parlamentets roller i forbindelse med tilsyn og kontrol af EU's optræden udadtil, herunder ved fortsat at holde regelmæssige konsultationer med NF/HR, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen; opfordrer til, at forhandlingerne om Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger inden for FUSP og FSFP afsluttes;
25. bemærker, at Parlamentets Udenrigsudvalg som korresponderende udvalg for forbindelserne med tredjelande, hvis/når Brexit finder sted, bør gives alle nødvendige oplysninger af EU's udøvende myndighed for på Parlamentets vegne at kunne kontrollere forhandlingsprocessen i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF og for at kunne give rettidigt input til den/de fremtidige aftale(r) med Det Forenede Kongerige, som vil kræve Parlamentets godkendelse; fremhæver betydningen af et fremtidigt samarbejde mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige inden for FUSP og FSFP og erkender, at det er nødvendigt at finde kreative løsninger;
26. fremhæver EU's bestræbelser på konsekvent at bekræfte betydningen af at opretholde og styrke en fri og åben international orden, der bygger på respekt for retsstatsprincippet;
27. anmoder om, at der forud for vedtagelsen af en FUSP-relateret strategi eller meddelelse fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten etableres en høringsordning med Udenrigsudvalget og relevante organer;
28. opfordrer til en mere strategisk tilgang, større kohærens, konsistens og komplementaritet, som fastsat i traktaterne, mellem EU's eksterne finansieringsinstrumenter og FUSP, så Den Europæiske Union bliver i stand til at tackle de voksende sikkerhedsmæssige og udenrigspolitiske udfordringer; understreger, at en troværdig og effektiv FUSP skal understøttes af tilstrækkelige finansielle ressourcer; opfordrer til, at disse stilles til rådighed for EU's optræden udadtil under den næste FFR (2021-2027), og til, at EU fokuserer sine ressourcer på strategiske prioriteter;
29. noterer sig Kommissionens forslag om at kombinere de fleste af de eksisterende instrumenter for foranstaltninger udadtil til et enkelt instrument, instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde; gentager, at samling af instrumenter for EU's optræden udadtil i en fælles fond kan føre til synergier, effektivitet og hurtighed i beslutningsprocesser og udbetaling af midler, men ikke bør aflede Unionens midler fra dens mangeårige og overordnede udenrigspolitiske mål om

fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling og beskyttelse af menneskerettighederne; glæder sig over den forenklede struktur for de eksterne instrumenter, der er foreslået inden for rammerne af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde; opfordrer til passende kontrolmekanismer, tilstrækkelig gennemsigtighed og strategisk politisk input og regelmæssig kontrol af Parlamentets anvendelse; understreger betydningen af differentieringsprincippet i forbindelse med bistand til nabolande med en højere grad af engagement i europæiske reformer i henhold til princippet om "mere for mere" og "mindre for mindre";

30. understreger behovet for, at Parlamentet får en større rolle under kontrollen og styringen af alle EU's eksterne instrumenter, herunder instrumentet til førtiltrædelsesbistand for 2021-2027 (IPA III); fremhæver den rolle, som instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, spiller, navnlig med hensyn til at støtte fred og stabilitet rundt omkring i verden; forventer en rettidig vedtagelse af instrumenterne for perioden efter 2020, herunder Den Europæiske Fredsfacilitet (EPF), for at undgå unødvendige finansieringshuller;
31. mener, at konfliktforebyggelse, fredsopbygning og mægling og en fredelig løsning på langvarige konflikter, navnlig i EU's umiddelbare naboskabsområde, bør være en prioritet i de kommende år; understreger, at en sådan tilgang ville give en høj grad af EU-merværdi på politisk, socialt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt plan; minder om, at konfliktforebyggelses- og mæglingsaktiviteter bidrager til EU's tilstedeværelse og troværdighed på den internationale scene, og at disse bør indgå i en holistisk tilgang, der kombinerer sikkerhed, diplomati og udvikling; påpeger behovet for at konsolidere Den Europæiske Union som en indflydelsesrig global aktør og investere i konfliktforebyggelse og mægling; opfordrer EU til i højere grad at prioritere konfliktforebyggelse og mægling; fremhæver Parlamentets værdifulde bidrag i forbindelse med konfliktløsning og bidrag til mægling, dialog og fremme af værdier som demokrati, retsstatsprincippet, respekt for mindretal og grundlæggende rettigheder, navnlig i landene i det vestlige Balkan, det østlige partnerskab og de sydlige nabolande, og opfordrer til en yderligere udvikling af det interinstitutionelle samarbejde om mægling; glæder sig over EU's styrkede rolle i konfliktløsning og tillidsskabelse inden for rammerne af eller til støtte for eksisterende vedtagne forhandlingsformater og -principper;
32. minder om betydningen af en stærk naboskabspolitik, hvor EU forpligter sig til at varetage fælles samfundsmæssige, politiske og økonomiske interesser med partnerlandene i øst og syd; understreger den strategiske rolle, som EU kan spille gennem den europæiske naboskabspolitik for at styrke modstandsdygtigheden hos EU's partnere som en nøgleprioritet for at imødegå de trusler og pres, som de oplever; anerkender, at for at Den Europæiske Union kan blive en stærk global aktør, skal EU være en relevant aktør i naboskabsområdet;
33. minder om, at moderne demokratier kræver, at de lovgivende afdelinger skal fungere fuldt ud, og understreger i denne forbindelse betydningen af at støtte parlamenternes arbejde både i det vestlige Balkan og i nabolandene;
34. anerkender betydningen af stabilitet i det østlige naboskabsområde for Unionens egen stabilitet og EU's forandringspotentiale for naboregioner og -lande; gentager sin støtte til det østlige partnerskab, som fejrede sit 10-års jubilæum i 2019; understreger imidlertid, at det for at opnå større succes i det østlige partnerskab er nødvendigt med nye initiativer og forpligtelser fra begge sider (dvs. EU og dets partnere); opfordrer til,

at der udvikles stadig tættere forbindelser med det østlige partnerskab, herunder målrettede strategier for Ukraine, Georgien og Moldova, og understreger betydningen af at bemærke idéer som f.eks. 2030-triostrategien og dem fra de mest avancerede EU-associerede lande i Det Østlige Partnerskab; understreger, at en sådan tilgang bør være baseret på princippet om "mere for mere" og "mindre for mindre" under ledelse af EU-institutioner og koalitionen af ligesindede medlemsstater, kendt som den europæiske trioproces, med fokus på konkrete projekter og programmer til at følge den bedste praksis fra Berlinprocessen og integrationen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde; mener, at en vellykket omstilling i landene i det østlige partnerskab — især de EU-associerede lande Ukraine, Moldova og Georgien — kan give positive resultater, som også kan have indflydelse på samfundet i nabolandet Rusland;

35. minder om og understreger, at samarbejde med landene i det østlige partnerskab og andre af EU's nabolande bør være en prioritet for FUSP på grund af EU's vitale interesser i udviklingen og demokratiseringen af disse lande; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at styrke de økonomiske forbindelser og konnektivitetsforbindelserne, anvende handels- og associeringsaftaler, adgang til det indre marked og uddybende mellemfolkelige kontakter, herunder gennem visumlempelse og -liberalisering, når alle krav er opfyldt; understreger, at ovenstående kan tjene som incitament til at fremme demokratiske reformer og vedtagelsen af EU's regler og standarder;
36. gentager EU's tilsagn om at støtte Ukraines og alle lande i det østlige partnerskabs suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed inden for deres internationalt anerkendte grænser i henhold til folkeretten, normer og principper med henblik på at øge støtten til konfliktramte indbyggere, internt fordrevne og flygtninge og bekæmpe destabiliseringsforsøg fra tredjelande, navnlig Rusland; afviser magtanvendelse eller truslen om magtanvendelse ved løsning af konflikter og gentager sin vision om, at de nuværende konflikter i alle landene i det østlige partnerskab bør afvikles i overensstemmelse med de folkeretlige normer og principper; er fortsat fuldt engageret i politikken om ikkeanerkendelse af den ulovlige annektering af Krim; understreger kraftigt betydningen af en proaktiv tilgang baseret på folkeretten mod langvarige konflikter i de østlige nabolande; fordømmer endvidere den fortsatte militarisering i de besatte georgiske territorier Abkhasien og Tskhinvaliregionen/Sydossetien og opfordrer Rusland til at opfylde sine forpligtelser i henhold til folkeretten; understreger, at russere mere end ti år efter den russiske angrebshandling i Georgien og efterfølgende våbenhvile, der blev formidlet af EU, stadig overtræder nogle af deres egne bestemmelser, og at "grænsedragningen" ikke er afsluttet; opfordrer til en styrkelse af mandatet for Den Europæiske Unions observatørmmission i Georgien (EUMM) og den øgede synlighed heraf; opfordrer indtrængende Den Russiske Føderation til som besættelsesmagt at leve op til sine internationale forpligtelser og give EUMM uhindret adgang til de besatte områder;
37. glæder sig over, at formanden for Kommissionen på ny bekræfter det europæiske perspektiv for det vestlige Balkan og understreger sit tilsagn om udvidelse, som fortsat er en central politik og fungerer som EU's drivkraft; gentager behovet for, at EU's holdning til udvidelse er ambitiøs og troværdig;
38. opfordrer til en troværdig EU-udvidelsesstrategi i det vestlige Balkan, der er forankret i strenge og rimelige betingelser i overensstemmelse med anvendelsen af Københavnskriterierne, og som af udenrigspolitiske årsager fortsat er et vigtigt redskab til at fremme sikkerhed ved at øge landes modstandsdygtighed i en region af strategisk

betydning for EU;

39. gentager, at målene for EU's politik over for landene på det vestlige Balkan, bortset fra den samlede FUSP, er at guide dem hen imod tiltrædelse; understreger, at denne udvidelsesproces er meritbaseret og afhænger af, om de overholder Københavnskriterierne, principperne om demokrati, respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder, overholdelse af retsstatsprincippet og individuelle resultater med henblik på at opfylde de pålagte kriterier;
40. understreger betydningen af en igangværende reformproces, der er forbundet med den forandrende virkning for kandidatlandene; er fortsat fuldt engageret i at støtte EU-orienterede reformer og projekter, navnlig dem, der fokuserer på yderligere styrkelse af retsstatsprincippet og god regeringsførelse, beskyttelse af grundlæggende rettigheder og fremme af forsoning, gode naboskabsforbindelser og regionalt samarbejde; bemærker med beklagelse, at processen er blevet langsommere;

Styrkelse af FUSP med henblik på at imødegå globale trusler

41. opfordrer til, at EU's og medlemsstaternes evne til at handle uafhængigt på sikkerheds- og forsvarsområdet styrkes; understreger, at effektive og tætte partnerskaber med partnerorganisationer såsom FN eller NATO og med andre internationale institutioner såsom Den Afrikanske Union og OSCE er vigtigere end nogensinde; understreger, at NATO er EU's vigtigste sikkerhedspartner; understreger betydningen af et tæt samarbejde med NATO om alle forsvarsrelaterede forhold og i håndteringen af de sikkerhedsmæssige udfordringer, som EU og dets nabolande står over for, navnlig dem, der vedrører imødegåelse af hybride trusler;
42. glæder sig over EU's indsats for at styrke EU's sikkerhed og forsvar med henblik på bedre at beskytte Unionen og dens borgere og bidrage til fred og stabilitet i og uden for naboskabsområdet i overensstemmelse med den fælles erklæring om samarbejdet mellem EU og NATO af 10. juli 2018;
43. understreger NATO's rolle som en vigtig søjle i den europæiske sikkerhed og glæder sig over den igangværende NATO-udvidelse, der bidrager til Europas stabilitet og trivsel;
44. mener, at afstemning med kvalificeret flertal vil kunne gøre EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik mere effektiv og vil fremskynde beslutningsprocessen; opfordrer Rådet til regelmæssigt at anvende kvalificeret flertal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, i TEU, og opfordrer Rådet til at tage dette initiativ op ved at gøre brug af "passerellebestemmelsen" i artikel 31, stk. 3, i TEU; opfordrer Rådet til at overveje at udbrede afstemning med kvalificeret flertal til andre områder inden for FUSP;
45. støtter en debat inden for EU om nye formater såsom et EU-sikkerhedsråd i fuld dialog og under fuldt samarbejde med medlemsstaterne og om måder at koordinere tættere på inden for EU og med internationale myndigheder med henblik på at fremme en mere effektiv beslutningsproces på det sikkerhedspolitiske område;
46. glæder sig over Kommissionens formands beslutning om inden fem år at bygge en reel og operationel europæisk forsvarsunion og opfordrer til en gennemsigtig udveksling med Parlamentet og medlemsstaterne om oprettelse af en forsvarsunion; mener i denne forbindelse, at EU bør gøre bedst mulig brug af de allerede eksisterende mekanismer og

instrumenter såsom permanent struktureret samarbejde (PESCO), militær mobilitet og Den Europæiske Forsvarsfond (EDF), som har til formål at forbedre den nationale og europæiske kapacitet og støtte en forbedring af effektiviteten i den europæiske forsvarsindustri; opfordrer til, at der oprettes en mekanisme for parlamentarisk demokratisk kontrol med alle nye instrumenter på forsvarsområdet;

47. understreger behovet for at sikre en løbende evaluering af PESCO og Den Europæiske Forsvarsfond og de måder, hvorpå de bidrager til FUSP-målene, med henblik på at sikre, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed i overensstemmelse med PESCO-forpligtelserne, og gennemføre EU's afgørelser på en effektiv og sammenhængende måde — herunder gennem en mere integreret industriel og teknologisk basis for det europæiske forsvar (EDTIB) — på en måde, der sikrer, at Unionen forbliver åben for samarbejde;
48. minder om, at artikel 20, stk. 2, i TEU, som fastlægger bestemmelserne om forstærket samarbejde, giver medlemsstaterne yderligere muligheder for at gå videre med FUSP og derfor bør anvendes;
49. minder om, at klimaforandringer påvirker alle aspekter af menneskers liv og bl.a. øger sandsynligheden for konflikter og vold; understreger, at klimasikkerhedshensyn og viljen til at håndhæve global miljøforvaltning bør integreres i EU's udenrigspolitik;
50. understreger, at EU bør udvikle kapacitet til overvågning af risici i forbindelse med klimaforandringer, hvilket bør omfatte politikker for konfliktsensitivitet og kriseforebyggelse; anerkender i denne forbindelse, at sammenkædning af foranstaltninger til klimatilpasning og fredsofbygning styrker konfliktforebyggelse; understreger, at det er nødvendigt at udvikle en samlet og proaktiv tilgang til klimaforandringer; opfordrer EU og medlemsstaterne til at handle med høje ambitioner på den internationale klimakonference og til at gennemføre deres forpligtelser; understreger værdien af klimadiplomati i denne henseende;
51. understreger behovet for at udvikle en samlet tilgang til klimaændringer og sikkerhed i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling, navnlig SDG 13 og SDG 16, for at sikre lige og tilstrækkelige strømme af klimafinansiering i henhold til Parisaftalen og afsætte flere midler til sådanne foranstaltninger under det nuværende instrument, der bidrager til stabilitet og fred, og det kommende NDICI-instrument;
52. understreger den voksende geopolitiske betydning af Arktis og dens indvirkning på sikkerhedssituationen i EU og på verdensplan; opfordrer indtrængende EU til at arbejde hen imod en mere sammenhængende intern og ekstern politik, en arktisk strategi og en konkret handlingsplan for EU's engagement i Arktis, der også tager hensyn til det sikkerheds- og geostrategiske aspekt; bemærker EU's kapacitet til at bidrage til at løse potentielle sikkerhedsmæssige og geostrategiske udfordringer;
53. opfordrer til øget støtte til EU-strategien for maritim sikkerhed, da retten til fri sejlads i stigende grad udgør en udfordring på verdensplan såvel som på naboskabsplan; insisterer på, at retten til fri sejlads til enhver tid skal respekteres, og at der skal sættes fokus på konfliktnedtrapning og forebyggelse af væbnede konflikter og militære hændelser;
54. udtrykker sin beklagelse over, at spændingerne er stigende, og at havretten og den internationale havret fortsat krænkes i mange af verdens store maritime hotspots, f.eks. i

Det Sydkinesiske Hav, Hormuzstrædet, Adenbugten og Guineabugten; minder om den ustabile situation i Det Asovske Hav; bemærker, at mange af disse spændinger har geopolitisk karakter;

55. opfordrer EU til at træffe aktive foranstaltninger og overveje restriktive foranstaltninger som reaktion på alvorlige brud på retten til fri sejlads og international havret;
56. minder om, at effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger er en hjørnesten i den globale og europæiske sikkerhed; bemærker, at uansvarlige våbenoverførsler til tredjelande undergraver og svækker FUSP, navnlig EU's indsats for fred, stabilitet og bæredygtig udvikling; opfordrer til nøje overholdelse af de otte kriterier, der er fastsat i fælles holdning 2008/944/CFSP om kontrol med våbeneksport, og opfordrer til en mekanisme for overvågning og kontrol på EU-plan i denne henseende; understreger behovet for en forsvarsindustri, der anvender skatteydernes penge effektivt og produktivt, ud over EU's behov for at fremme et mere integreret indre marked for forsvarsmateriel og en koordineret politik til støtte for forskning og udvikling på forsvarsområdet; opfordrer medlemsstaterne til at gøre multilateral nuklear nedrustning til en prioritet i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik; mener, at EU skal fortsætte sine bestræbelser på at holde atomaftalen med Iran i live; opfordrer indtrængende NF/HR til at bruge alle tilgængelige politiske og diplomatiske midler til at sikre den fælles omfattende handlingsplan og den nye strategiske traktat om reduktion af våben (New START) og til at iværksætte en sammenhængende og troværdig strategi for multilaterale forhandlinger om foranstaltninger til regional nedtrapning og tillidsopbygning i Golfen, som inddrager alle aktører i regionen; understreger, at EU's evne til at tage diplomatisk kontakt med alle berørte aktører er et stærkt aktiv, der bør udnyttes fuldt ud til dette formål;
57. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud at overholde Rådets fælles holdning 2008/944/CFSP om kontrol med våbeneksport og nøje gennemføre de forpligtelser, der følger af denne fælles holdning, navnlig kriterium 4 om regional fred, sikkerhed og stabilitet, om deres politik for våbeneksport til Tyrkiet og om at indføre en våbenembargo mod Tyrkiet efter landets ulovlige invasion af det nordlige Syrien og dets ulovlige handlinger i det østlige Middelhavsområde — navnlig landets invasion af Republikken Cyperns eksklusive økonomiske zone og territorialfarvande; gentager, at det mener, den fælles holdning skal revideres og ajourføres, således at kriterierne nøje skal anvendes og gennemføres, og at der indføres en sanktionsmekanisme; opfordrer NF/HR til at behandle denne sag som en prioritet;
58. opfordrer NF/HR til at fremme en multidimensionel biregional samarbejdsstrategi med Latinamerika og Caribien på sikkerheds- og forsvarsområdet, til at fremme fælles forsvar af den multilaterale orden, til at styrke samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet og til at bekæmpe klimaændringer og følgerne heraf for den sociale, politiske og økonomiske stabilitet og til at fremme dialog som et redskab til at nå frem til fredelige løsninger på de politiske konflikter, som vi er vidner til;
59. opfordrer til, at man undersøger muligheden for at skabe et nyt forum for multilateralt samarbejde mellem vestlige allierede, bl.a. EU, USA, Japan, Canada, Sydkorea, Australien og New Zealand, ved at trække på resultaterne fra the Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls; understreger, at mandatet for et nyt forum bør omfatte overvågning og kontrol af eksport af teknologier, handelsstrømme og følsomme investeringer til risikostater;

60. understreger, at en styrkelse af de omfattende forbindelser med Øst- og Sydøstasien er afgørende for EU's regelbaserede, samlede og bæredygtige strategi for konnektivitet og omvendt; fremmer derfor bæredygtighed, en regelbaseret tilgang og FFR som et afgørende instrument;
61. noterer sig den militære opbygning i regionen og opfordrer alle involverede parter til at respektere navigationsfriheden, løse uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler og afstå fra ensidige foranstaltninger til at ændre status quo, herunder i Det Østlige og Sydkinesiske Hav og Taiwan; udtrykker bekymring over, at udenlandsk indblanding fra autokratiske regimer gennem misinformation og cyberangreb i forbindelse med det kommende parlamentsvalg truer asiatiske demokratier og regional stabilitet; gentager sin støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, mekanismer og aktiviteter;
62. understreger, at Kommissionen bør integrere en strategi for cybersikkerhed i EU's digitaliseringsbestrebelse og fremme initiativet i alle medlemsstater som led i et stærkt politisk og økonomisk engagement i digital innovation;
63. opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at imødegå cybertrusler og hybride trusler, der er kombinationer af tvetydigheder, der foregår ved at styrke EU's og medlemsstaternes cyberforsvarsmekanismer og deres modstandsdygtighed over for hybride trusler ved at opbygge kritiske infrastrukturer, der er modstandsdygtige over for cyberangreb; opfordrer i denne forbindelse til, at der udvikles omfattende fælles kapaciteter og metoder til at analysere risici og sårbarhed; understreger, at der er behov for en bedre koordinering for effektivt at overvinde disse udfordringer; minder om, at strategisk kommunikation og offentligt diplomati bør styrke EU's geopolitiske indflydelse og globale image i verden og beskytte EU's interesser;
64. understreger, at udenlandsk indblanding i EU-anliggender udgør en stor risiko for EU's sikkerhed og stabilitet; går stærkt ind for en styrkelse af Den Europæiske Unions kapacitet til strategisk kommunikation; opfordrer i denne forbindelse til yderligere støtte til de tre strategiske kommunikationstaskforcer (Øst-, Syd- og Vestbalkan); opfordrer til øget støtte til EU-Udenrigstjenestens afdeling for strategisk kommunikation, da den spiller en afgørende rolle, ved at gøre den til en fuldt udviklet enhed i EU-Udenrigstjenesten med ansvar for det østlige og sydlige naboskabsområde og med tilstrækkelige personale- og budgetmæssige ressourcer, eventuelt ved hjælp af en ekstra, øremærket budgetpost;
65. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres kapacitet og tilskynde til samarbejde og udveksling af oplysninger for at forhindre statslige og ikke-statslige aktører fra tredjelande i at øve fjendtlig indblanding i beslutningstagningen i EU og i medlemsstaterne; mener, at en øget strategisk kommunikationskapacitet i EU kan bidrage til dette mål;
66. understreger, at indblanding i valg er en del af en bredere strategi for hybrid krigsførelse, og at der derfor fortsat er tale om et centralt sikkerhedsmæssigt og udenrigspolitisk spørgsmål; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en omfattende strategi for bekæmpelse af udenlandske valghandlinger og misinformation i nationale og europæiske demokratiske processer, herunder dem, der kommer fra statsstøttet russisk propaganda;

67. bemærker, at Rusland er den mest nærliggende kilde til hybride og konventionelle sikkerhedstrusler mod EU og dets medlemsstater og aktivt stræber efter at svække Europas enhed, uafhængighed, universelle værdier og internationale normer; fastholder, at selv om der ikke kan forventes nogen ændringer i den aggressive politik under den nuværende ledelse i Moskva, er det muligt at foretage en positiv ændring til et mere demokratisk og europæisk land på længere sigt; opfordrer derfor til en øget indsats for at styrke EU's og dets medlemsstaters modstandsdygtighed og til at skabe en langsigtet EU-strategi over for Rusland, der bygger på tre søjler bestående af afskrækkelse, indeslutning og forandring;
68. opfordrer Rådet til at supplere EU's værktøjskasse til menneskerettigheder og udenrigspolitik med en global sanktionsordning i stil med Magnitskij-loven med henblik på at styrke den, der allerede eksisterer, ved at skabe mulighed for indefrysning af aktiver og visumforbud over for enkeltpersoner, der er involveret i alvorlige menneskerettighedskrænkelser;
69. understreger behovet for at drage fordel af EU's konkurrencemæssige fordel, således at EU hurtigt kan indtage en strategisk position i det internationale kapløb om nye teknologier, information, forsvar, industrier for vedvarende energi, udbredelse af 5G, økosystemet i det europæiske samfund for højtydende databehandling (EuroHPC) og EU's selvstændige, pålidelige og omkostningseffektive adgang til rummet for at forhindre, at EU bliver afhængig af ikke-europæiske teknologiske og digitale giganter uden for EU; understreger, at udvikling af en pålidelig teknologi for kunstig intelligens er afgørende for at sikre EU's strategiske autonomi, navnlig inden for beslutningstagning og kapaciteter; opfordrer derfor Unionen til at fortsætte og øge sine investeringer på dette område;
70. anerkender den grundlæggende rolle, som de civile og militære missioner, der indgår i FSFP, spiller, og påpeger, at disse missioner skal have de menneskelige og materielle ressourcer til at bevare freden, undgå konflikter, styrke den internationale sikkerhed og styrke den europæiske identitet og EU's strategiske autonomi; udtrykker beklagelse over, at effektiviteten af disse FSFP-missioner og -operationer undergraves af vedvarende strukturelle svagheder, store forskelle i medlemsstaternes bidrag og begrænsning af mandaterne;
71. mener, at EU endnu ikke har gjort tilstrækkelig brug af sine omfattende ressourcer inden for FSFP; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres FUSP-samarbejde for at gøre civile og militære FSFP-missioner mere robuste med henblik på at forbedre deres operationelle kapacitet ved hjælp af øget fleksibilitet, øge effektiviteten og produktiviteten på stedet og gøre deres mandater mere omfattende, strømlinede og klare; mener, at nye instrumenter såsom den europæiske fredsfacilitet kan styrke solidariteten og byrderne mellem medlemsstaterne, når det drejer sig om at bidrage til FSFP-operationer, og mere generelt kunne bidrage til at øge effektiviteten af EU's optræden udadtil;
72. minder om, at en inklusiv tilgang til konfliktforebyggelse, -afbødning og -løsning er af afgørende betydning for deres langsigtede bæredygtighed, og minder om den øgede succes med konfliktløsning, når ligelig kønsfordeling og ligestilling overholdes i processen; opfordrer til øget deltagelse og ledende stillinger blandt kvinder i sådanne missioner, herunder i beslutningsprocesser og forhandlinger; understreger, at kønsaspektet bør integreres mere systematisk i FSFP-missioner og -operationer og aktivt bidrage til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder,

fred og sikkerhed og dets opfølgende beslutninger om kvinder, fred og sikkerhed og FN's Sikkerhedsråds resolution 2250 (2015) om ungdom, fred og sikkerhed; opfordrer derfor Kommissionen til i alle sine konfliktforvaltningsrelaterede aktiviteter at sikre strukturel inddragelse af kvinder, unge, menneskerettighedsforkæmpere og religiøse, etniske og andre mindretal;

73. opfordrer til effektiv integrering af ligestilling mellem kønnene og mindretalsrettigheder i de strategiske og operationelle aspekter af EU's optræden udadtil, som kan omfatte en målrettet programmering i det nye NDICI-instrument; glæder sig over tilsagnet fra NF/HR om at nå målet om 40 % kvinder i ledende stillinger og som delegationsledere ved udløbet af hans mandat; opfordrer i den forbindelse Udenrigstjenesten til at foretage jævnlige ajourføringer om gennemførelsen af tilsagnet;
74. understreger, at terrortruslen fortsat eksisterer både i og uden for Europa; er af den faste overbevisning, at bekæmpelse af terrorisme fortsat bør være en prioritet for EU i de kommende år; opfordrer den nye Kommission til at forelægge en EU-handlingsplan for bekæmpelse af terrorisme;
75. understreger betydningen af at styrke og garantere et efterretningssamarbejde i EU, eftersom terrorisme truer vores centrale europæiske værdier og vores sikkerhed, og kræver en flerdimensionel tilgang, der inddrager grænsemyndighederne, politiet, domstolene og efterretningstjenesterne i alle medlemsstaterne samt i lande uden for EU;

o

o o

76. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til medlemsstaterne.